

Ἦχος πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα ρ.

Ἰ δα ο νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω της νυ χτος και
μα κα ρι ος ο δα λος ον ευ ρη σει γρη γο ρα ς εν τα α να ξι
ος δε πα λιν ον ευ ρη σει ρα θυ μα ς εν τα βλε πε εν ψυ χη η η μα
μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να τω πα ρα δο θης και
της βα σι λει ας ε ε ξω κλει σθης αλ λα α να α νη φον κρα α ζα ς σα
α γι ος α γι ος α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων δυ να μει του Σταυ
ρου σου σω ω σον η μας

Δόξα.

Ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὴν ἀκόλουθη κατάληξι.

και
προσ βει αις των α γι ων σω ω σον η μας

Καὶ νῦν.

Ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὴν ἀκόλουθη κατάληξι.

δι α της Θε ο το ο ο κς ε λε η σον η μας